

376. Dicsőség Néked, Istenünk...

Solenne

f *mf*

1. Di - cső - ség Né - ked, Is - - - te-nünk! Fi - ad - dal e - gyütt
2. Har-mad-nap, Hús - vét haj - - na - lán A kő még sír - ján

p

di - csé - rünk. E - le - get Ő tett mi - ér - tünk.
ső - tét - - lett, De ő mint é - - - lő, ki - lé - pett.

f *p* *f*

Hal - le - lu - ja ———, Hal - le - lu - ja ———, Hal - le - lu - ja!

Hal - le - - - - lu - ja, Hal - le - - - - lu - ja, Hal - le - lu - ja!

Hal - le - lu - ja ———, Hal - le - lu - ja ———, Hal - le - lu - ja!

f *p* *f*

3. S az angyal szólt: Ne féljete! Halljátok ím az örömhírt,
Üres a sírja, nincs Ő itt! Alleluja...

4. Bízatok! Él! Feltámadott! Nem lett úr rajt' az enyészet!
Halálon győzött az élet. Alleluja...

Nincsen itt, hanem feltámadott: emlékezzetek meg róla, amint nektek szóla, mikor még Galileában volna.

Luk. 24:6.